

Antisekterisk

Timen er inde og dørene lukkes – andagtsfuld hvisken fra polstrede sæder – tyssen af stemmer, da lysene slukkes, spændingen stiger – forventningens glæder mærkes i sektens enstemmige suk, samt i den arme, der tændte for lyset medens han hængte sit tøj på en knage, mærkes især koncentreret i gysed der farer igennem ham – helvedes plage! – da trefogrs stemmer vredt hvæser et: „Sluk!!“ –

Endelig ro – nu skal tankerne samles, og synsnerven sender et ilsomt praj til hjernen om at holde sig rede og åben for indtryk hos alle undtagen hos mig!

Det er sjette gang jeg ser „Caligari“, jeg har været ombord i „Potemkin“ før, og „Birth of a Nation“ er slidsom safari, skal jeg være jordemor indtil den dør? „Intolerance“ gør mig intolerant og „Rejsen til Maanen“ er en kedelig færd. „Jeanne d'Arc“ og „Vampyr“ er begge iblandt de film, jeg har set mindst ti gange hver. Og jeg har set nok til de „vilde“: „Tabu“, „Moana“ og „Vinden fra Vest“, og skønt Maxim Gorki er oplagt som „talkie“ er trilogier med en film dog bedst! Begejstret priste jeg Pabst engang, til Eisenstein hymner jeg sang; men nu har jeg intet tilovers for Stroheim og mindre for Lubitsch og Lang!

Lyset blir tændt og kritikken studeres: „Filmen er kunst – både farce og drama“ – så går man i gang, og den analyseres: (Man gentager fraserne fra „Kosmorama“!) Man kigger på foto og klipning og spil, og prøver at se, hvad det kunne ha' været – der roses og dadles – sies fra, lægges til – imens operatøren (der har alt besværet) starter påny med „De syv Samurai“ – og salen genlyder af gys og af suk; og bagefter hyldes den: „Glimrende! – Smuk!“

undtagen af mig!

Poul Malmkjær
(frit efter Anthony Brode.)

„Hägringen“

Filmindex XLIV

Af POUL MALMKJÆR

PETER WEISS

Maleren, forfatteren og filminstruktøren Peter Weiss er født i Tjekkoslavakiet, men har gennem den sidste snes år været bosat i Sverige, hvor han har udgivet bogen „Avantgardefilm“ og selv startet sin filmkarriere med film af denne art. For kort tid siden havde hans første længere film „Hägringen“ premiere i Stockholm.

Studie I. 1952. I: Peter Weiss. Manus.: Peter Weiss. Foto: Ingvar Larsson. Prod.: Stockholms Filmamatörer. 16 mm, 10 min. stum.

Studie II eller Hallucinationer. 1952. I og manus.: Peter Weiss. Foto: Arne Lindgren. Musik: Daniel Helldén og Peter Weiss. Prod.: Peter Weiss. 16 mm, 12 min.

Studie III eller Frigørelse. 1953. I og manus.: Peter Weiss. Foto: Lennart Johansson. Musik: Daniel Helldén og Peter Weiss. Prod.: Arbetsgruppen for Film, Stockholm. 16 mm, 12 min.

Vävelspel. 1955. I og manus.: Peter Weiss. Foto: Tony Forsberg. Musik: Daniel Helldén. Prod.: Föreningsfilmo. 16 mm, 11 min.

Ansikten i skugga. 1956. I og manus.: Peter Weiss. Foto: Christer Christian. Prod.: Arbetsgruppen for Film, Stockholm og Artfilm. 16 mm, 14 min.

The studio of dr. Faust. 1956. I og manus.: Peter Weiss. Foto: Ragnar Kihlstedt. (Kodachrome). Musik: Peter Weiss. Prod.: Peter Weiss, Ragnar Kihlstedt og Artfilm. 16 mm, 12 min.

Ingenting ovanligt. 1957. I: Peter Weiss. Manus.: Carlo Dekert og Peter Weiss. Foto: Gustaf Mandal. Prod.: Peter Weiss for Forsäkringsbolagens Upplysningstjänst. 35 mm, 14 min.

Enligt lag. 1957. I, foto og klipning: Peter Weiss og Hans Nordenström. Idé: Peter Weiss. Prod.: Peter Weiss, Hans Nordenström og Artfilm. 35 mm, 20 min.

Vad ska vi göra nu då. 1958. I: Peter Weiss. Manus.: Peter Weiss og Johnny Samuelsson. Foto: Gustaf Mandal. Prod.: Sveriges Socialdemokratiska Ungdomsförbund. 35 mm, 19 min.

Hägringen (The Mirage). 1959. I og manus.: Peter Weiss. Foto: Gustaf Mandal. Musik: Peter Weiss. Dekor.: Peter Weiss. Medv.: Staffan Lamm, Gunilla Palmstierna. Prod.: Weiss-Mandal-Bylund-Laurot i samarbejde med Nordisk Tonefilm. 35 mm, 80 min.